

- 3) Ținând seama de cele de mai sus, se poate considera că, deși un animal are un certificat de pedigri care a fost eliberat de o asociație de crescători din statul membru și în care figurează expresia menționată, respectivul animal, în cazul în care face obiectul unui schimb intracomunitar, nu dă naștere dreptului comerciantului de a beneficia de restituiri la export pentru motivul că nu este considerat un animal de reproducție de rasă pură, în pofida faptului că există un document oficial în care figurează expresia sus-menționată?

(¹) Decizia Comisiei din 17 mai 2005 privind certificatele de pedigri și datele pe care acestea trebuie să le conțină pentru reproducătorii de rasă pură din specia bovină, materialul seminal, ovulele și embrionii acestora (JO L 125, p. 15).

Recurs introdus la 21 iulie 2014 de Dunamenti Erőmű Zrt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 30 aprilie 2014 în cauza T-179/09, Dunamenti Erőmű Zrt/Comisia Europeană

(Cauza C-357/14 P)

(2014/C 329/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Dunamenti Erőmű Zrt (reprezențați: J. Philippe, F.-H. Boret, A.-C. Guyon, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului din 30 aprilie 2014 pronunțată în cauza T-179/09, în măsura în care confirmă Decizia 2009/609/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C-41/05 acordat de Ungaria prin intermediul contractelor de achiziție de energie electrică încheiate pe termen lung (denumite în continuare „CAEE”) (¹) și prin care aceleași CAEE-uri au fost declarate nelegale și constituind ajutor de stat incompatibil cu piața comună;
- soluționarea pe fond a cauzei și anularea Deciziei 2009/609/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C-41/05 acordat de Ungaria prin intermediul CAEE-urilor, în măsura în care aceasta a declarat CAEE-urile nelegale și constitutive de ajutor de stat incompatibil cu piața comună sau, în subsidiar, trimiterea spre judecare a cauzei la Tribunal și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și în procedura în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă cinci motive. În hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de recurentă care avea ca obiect, în esență, o cerere de anulare a Deciziei 2009/609/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C-41/05 acordat de Ungaria în cadrul CAEE-urilor și, în subsidiar, o cerere de anulare a articolelor 2 și 5 din această decizie.

Prin intermediul primului motiv, recurenta contestă aprecierea Tribunalului care a condus acesta să conchidă că CAEE-urile puteau fi calificate drept ajutor nou, fără să se stabilească în prealabil dacă acordul respectiv constituia un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta contestă concluzia Tribunalului potrivit căreia Comisia nu a săvârșit o eroare atunci când a considerat că data aderării Ungariei la Uniunea Europeană constituia data de referință adecvată în vederea calificării unei măsuri drept ajutor de stat în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Tribunalul săvârșește o eroare de drept statuând că anexa IV a instituit o normă potrivit căreia perioada pertinentă pentru a stabili dacă o măsură de stat constituie un ajutor de stat este data aderării Ungariei. Sensul anexei IV a fost denaturat, întrucât această dispoziție nu prevede și nici nu lasă să se înțeleagă că analiza problemei dacă o măsură care constituie ajutor de stat trebuia realizată la data aderării.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta observă că Tribunalul săvârșește erori de drept întrucât consideră, fără a ține seama de elemente care existau la încheierea CAEE-urilor, că a fost acordat un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În mod eronat Tribunalul a conchis că a fost acordat un avantaj atunci când (i) Magyar Villamos Művek (denumită în continuare „MVM”) a acționat în calitate de investitor privat prin încheierea de CAEE-uri cu titlu de măsură pregătitoare pentru facilitarea privatizării Dunamenti și (ii) în orice caz, chiar dacă CAEE-urile au implicat un avantaj (aspect care este contestat de recurentă), acesta a fost rambursat prin vânzarea Dunamenti.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta contestă evaluarea de către Tribunal a riscului care rezultă din obligația de preluare a unei cantități minime de energie electrică care revine MVM. Tribunalul săvârșește o eroare de drept întrucât deduce existența unui avantaj din obligația de preluare a unei cantități minime de energie electrică care revine MVM, fără să demonstreze prezența unui risc structural.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta reproșează Tribunalului că a confirmat metodologia aprobată de Comisie pentru calcularea valorii ajutorului. Tribunalul săvârșește o eroare de drept prin faptul că aprobă metodologia prevăzută întrucât definește sumele care trebuie recuperate ca o diferență de venituri și nu ca o diferență de beneficii, în măsura în care această diferență ar putea determina chiar repunerea în discuție a existenței unui ajutor de stat.

⁽¹⁾ JO L 225, p. 53.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus miesto apylinkės teismo (Lituania) la 23 iulie 2014 – ERGO Insurance SE, prin sucursala sa lituaniană ERGO Insurance SE Lietuvos filiala/If P&C Insurance AS, prin sucursala sa lituaniană If P&C Insurance AS filiala

(Cauza C-359/14)

(2014/C 329/11)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ERGO Insurance SE, prin sucursala sa lituaniană ERGO Insurance SE Lietuvos filiala

Pârâtă: If P&C Insurance AS, prin sucursala sa lituaniană If P&C Insurance AS filiala

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽¹⁾, care prevede că „în cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alineatelor (1) sau (2), contractul este reglementat de legea țării cu care are cele mai strânse legături” trebuie să fie interpretat în sensul că în circumstanțe precum cele din prezenta cauză trebuie să se aplice legea germană?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul prevăzut la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”) ⁽²⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din prezenta cauză, legea aplicabilă litigiului dintre asiguratorul vehiculului de tractare și asiguratorul remorcii trebuie să fie determinată în conformitate cu legea țării locului în care s-a produs prejudiciul rezultat din accidentul rutier?

⁽¹⁾ JO L 177, p. 6.

⁽²⁾ JO L 199, p. 40.